

Jf. især FF kap. 18

1. Hvad forstås der ved termen ”intonation” i FF?
→ ”Intonation” defineres i FF som grundtonens variation i talen, synonymt med talemelodi.
2. Hvad menes der med at det er ”default intonation” der beskrives i kap. 18?
→ ”Default intonation” er den intonation der bruges hvis ikke den leksikalske eller pragmatisk kontekst udtrykkeligt foreskriver noget andet.
3. Hvad er en prosodisk trykgruppe?
→ En sekvens af en betonet stavelse og samtlige følgende ubetonede stavelser, uanset ordgrænser og syntaktiske grænser inden for sætningen.
4. Angiv sætningstryk i følgende sætninger og opdel dem i prosodiske og syntaktiske trykgrupper: (P = opdeling i prosodiske trykgrupper, S = opdeling i syntaktiske trykgrupper)

Vedbend trives i de fleste haver.

- P: {*Vedbend*} {*trives i de*} {*fleste*} {*haver.*}
S: {*Vedbend*} {*trives*} {*i de fleste*} {*haver.*}

Det tætte løv giver ikke ukrudtet mange chancer.

- P: {*Det*} {*tætte*} {*løv giver*} {*ikke*} {*ukrudtet*} {*mange*} {*chancer.*}
S: {*Det tætte*} {*løv*} {*giver ikke*} {*ukrudtet*} {*mange*} {*chancer.*}

I september er de fleste andre planter på retur.

- P: {*I sep*} {*tember er de*} {*fleste*} {*andre*} {*planter på*} {*re*} {*tur.*}
S: {*I september*} {*er de fleste*} {*andre*} {*planter*} {*på retur.*}

Det er muligt at tage stiklinger af et voksent eksemplar.

- P: {*Det er*} {*muligt at tage*} {*stiklinger af et*} {*voksent eksem*} {*plar.*}
S: {*Det er muligt*} {*at tage stiklinger*} {*af et voksent*} {*eksemplar.*}

5. Forklar hvordan trykgruppens grundtoneforløb ser ud i moderne københavnsk rigsmål.
→ Den betonede stavelse følges af en relativt lille og hurtig stigning i grundtonen op til den første posttoniske stavelse, dvs. til den første efterfølgende ubetonede stavelse. I de evt. efterfølgende ubetonede stavelser i trykgruppen falder grundtonen.
6. Hvad er det vigtigste cue i københavnsk rigsmål til signalering af prominens i en ytring – også kaldet sætningstryk?
→ Det er ændringen i grundtoneforløbet fra den betonede op til den første posttoniske stavelse.
7. Hvordan signaleres vekslende grader af ”normalt tryk” prosodisk i københavnsk rigsmål?
→ Ved at omfanget af grundtonestigningen varieres fra den betonede op til den første posttoniske stavelse.

8. Hvad vil det sige at københavnsk rigsmål ikke har ”default sætningsaccent”?
→ Det vil sige at alle de betonede stavelser er lige prominente – har lige meget tryk. I sprog der har default sætningsaccent, er én af de betonede stavelser mere prominent end de andre, fx sidste stavelse som i svensk, engelsk og mange andre sprog.
9. Hvordan defineres ”sætningsintonation” i dansk?
→ Sætningsintonation er det overordnede grundtoneforløb som karakteriserer ytringen, svarende til den kontur som stærktrykstavelsernes grundtone beskriver – kaldet ”sætningsintonationskonturen”.
10. Hvilken indflydelse har antallet af ubetonede stavelser i trykgrupperne på sætningsintonationens kontur?
→ Hvis der er omtrent lige mange tryksvage stavelser i hver trykgruppe i en ytring, er sætningskonturen – alt andet lige – omtrent retlinet. Hvis ikke, fremstår sætningskonturen lidt mere ujævn. Dette skyldes at toneintervallet mellem de trykstærke stavelser (y -aksen) tenderer mod at være konstant hen gennem en ytring mens deres indbyrdes afstand i tid (x -aksen) afhænger af hvor mange mellemstående tryksvage stavelser der forekommer. Sætningsintonationskonturen er således stejlere jo kortere trykgruppen er. Bemærk at der således ikke er samme afstand i reel tid mellem de trykstærke stavelser uanset antallet af tryksvage stavelser (jf. s. 138-139 om stavelsesrytme og trykrytme).
11. Hvilken indflydelse har ytringens længde på sætningsintonationens kontur?
→ Jo længere ytringen er, des mindre stejlt faldende er konturen, og vice versa. Det betyder at jo flere betonede stavelser der er i ytringen, des mindre er toneintervallet mellem dem (y -aksen) mens deres indbyrdes afstand i tid (x -aksen) tenderer mod at være konstant. Ved meget lange ytringer kan der være et brud i sætningsintonationskonturen – et spring opad til en ny begyndelse på et fald, kaldet ”resetting”.
12. Hvilken indflydelse har ytringens funktion på sætningsintonationens kontur?
→ Deklarative sætninger har den mest faldende kontur. Jo stærkere morfosyntaktiske signaler en sætning indeholder om sin ikkedeklarative funktion, desto mere ligner denne sætningsintonationskontur konturen i deklarativer sætninger, dvs. desto mere faldende er den.